

thi hvad enten det ene eller det andet bliver Resultatet, betyder det ikke stort, hverken for Staten eller Embedsmændene. Med Hensyn til Fyringenieuren veed den høitærede Minister ligesaa godt som jeg, at Grunden til, at han fik de betydelige Lønninger i 1875, var den, at denne Embedsmand ikke skulde være pensionsberettiget; men nu tænker den høitærede Minister vel som saa: Nu kunde jeg maasse liste mig til at faae ham pensionsberettiget og saa ikke alene beholde Forbedringen i Lønningen, men faae Lillæg dertil. Jeg vil nu for mit Vedkommende sige, at, efterat man er gaaet ind paa at give de 5 pCt. fra Statens Side, lægger jeg ikke saa stor Vægt derpaa. Kunne vi derfor komme til Enighed med den høitærede Minister om paa den ene Side at give Fyringenieuren kongelig Ansættelse og paa den anden Side faae det øvrige Fyrvesen ind under de samme Bestemmelser som Statens øvrige Bestillinger, var der maasse heri et Middel til Knudens Løsning. Men naar den høitærede Minister vil have baade i Pose og Sæt, kunne vi ikke gaa med. Det er disse Bemærkninger, jeg har fundet mig foranlediget til at fremkomme med.

Bable: Paa Grund af Kjendskab til et af de Forhold, som vi her omtale, kan jeg ikke forsvare at holde nogle Bemærkninger tilbage. Jeg vil ikke paa nogen Maade imødegaa den sidste ærede Taler og heller ikke den ærede Ordfører for Flertallet (Laurer) i Henseende til deres Grundsaetningers Indhold. Jeg vil sige, at den sidste ærede Taler haade Ret i, at man ikke uden videre maa opfatte Forholdet saaledes, at enhver Lønningslov, der bliver forelagt til Revision, tillige skal være en Lillægsslov, saa at der bestandig bliver lagt paa Embedsmændenes Lønning. Det er vist rigtigt at gjøre den Mening gjældende, og jeg tror ogsaa, at den høitærede Minister, som jo for Resten er meget imødekommende paa dette Omraade, ligesom affrækker fra at gaa ind paa en Revision ved at sige: Kan jeg ikke faae det, jeg her ønsker, maa jeg heller beholde det, jeg har. Paa den Maade vil jo den Revisionsbestemmelse, der er kommen ind i Lovene, kun føre til, at, hvis man er nogenlunde tilfreds med det, man har, bliver der ingen Revision. Her staa vi imidlertid overfor et Forhold, som ærede Medlemmer i denne Sal maa tage lidt anderledes end andre Embedsmænds Forhold. De maa vel erindre, at Fyrvesenet er ikke alene til for danske Medborgere, men det er Noget, der vedrører Danmarks Være i det Hele (Afbrydelse.) Ja, det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds knurrer lidt (V. S. O. M.: Jeg sagde ikke et Ord!) Ja, jeg kan nok høre, hvad der ligger i det ærede Medlems Afbrydelse, og jeg vil derfor notere den.

Jeg siger altsaa, at Fyrvesenet er ikke alene en Sag for danske Medborgere, men det er en Væresag for Danmark, at dets Fyrvesen er i saa god Orden som muligt. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at vi ikke ere fulgte med de Forordninger, der i vore Dage stilles paa dette Punkt til civiliserede Nationer, vi ere ikke helt fulgte med endnu, medens jeg netop paa dette Omraade, hvor det gjælder vort Fædrelands Være blandt de søførende Nationer, vilde ønske, at vi kunde staa blandt de Første. Jeg spier til, at Danmarks Beliggenhed burde medføre det, idet vi jo ligge paa en Søvei, som saa mangfoldige af Verdens søførende Nationer skulle følge. Jeg tror, at der endnu er mange Steder tilbage, hvor vi for Søfartens Skyld maa anlægge Fyr, og jeg vil sige, at, naar Danmark bestrider de Udgifter, som dets Beliggenhed fører med sig, vil der kunne spares paa andre langt vigtigere Poster, idet Danmark da vil være vis paa at indtage en saadan Stilling i Nationernes Række, at man vil lade denne Nation fuldbyrde sit Folkeliv i Staternes Række og ikke krænte dets Uafhængighed. Men saa skal der ogsaa gøres noget alvorligt fra vor Side, saa skal der gøres Noget paa et Omraade, hvor vi mødes med hele den øvrige civiliserede Verden. Det var min første Betragtning; den næste, jeg har at gjøre, er mere speciel. (Afbrydelse.) Det er mærkeligt, hvorledes det altid er med de Herrer ligeoverfor, at jeg ikke kan faae Lov til at tale paa Grund af den stadige Samtale.

Formanden (Krabbe): Jeg beder de Herrer om ikke at afbryde Taleren.

Bable: Jeg fortsætter nu min Betragtning alligevel. Jeg tillod mig at indlede mine Bemærkninger med, at jeg havde et personligt Kjendskab til disse Forhold. Nu vil jeg først sige, at, naar den sidste ærede Taler gjorde den Bemærkning, at man nu kan faae Fyrmestre nok, tvivler jeg ikke om, at man virkelig ogsaa kan faae dem; men lægger man Mærke til det Arbejde, der er forbundet med denne Tjeneste, vil man kunne sige sig selv, at det, at skulle flere Gange om Dagen op i et meget høit Fyr, er noget saa Anstrængende for Brystet, at meget faa opnaa nogen synderlig høi Alder i den Tjeneste, foruden at mange andre Ting virke stadelig for dem i sanitet Henseende. Jeg kunde derfor ogsaa ved et Forhold som dette sige, at Alderstillet, som i andre Love mulig kunde have nogen Betydning, ere i en Lov som denne af mindre Betydning, idet Fyrmestrene ikke opnaa nogen synderlig høi Alder, ikke kunne holde ud synderlig længe. Den høitærede Minister kom med en Bemærkning, hvori jeg maa give ham fuldstændig